

Dan Turèll: — Der mangler et lig på krimiudstillingen.

GYS PÅ DET KONGELIGE BIBLIOTEK

Gruopvækkende historie af salmedigteren B. S. Ingemann og vittig tale af justitsministeren

Den mest spændende bogudstilling, der nogen sinde har været holdt på Det Kgl. Bibliotek, åbnede i går. Men den drejede sig også om kriminallitteratur i Danmark lige fra Steen Steensen Blic-

kers Præsten i Vejby til Dan Turèlls sidste succesroman. Selv de gamle kulørte hæfter som Nat Pinkerton og Nick Carter er med — takket være den tidligere forretningsmand

Knud Nielsen, der har gravet dem frem.

— Det værste, man kunne gøre i sin drengetid, var at onanere eller læse kulørte hæfter, siger Knud Nielsen med et smil.

Og hvad fandt man ikke her? Voldsomme romaner, skrevet af fine forfattere under pseudonym. Af Johannes V. Jensen til eksempel. Han tjente derved 50 kroner om måneden, og for den sum kunne han opretholde livet.

Værst i uhygge er en 4-skillingroman, hvor den myrdede smides i en grøkedel og låget sat på. Men da vandet koger, stiger han op og stirrer på sin troløse ven. Og hvem har skrevet om den uhygge? Salmedigteren B. S. Ingemann, der skrev Fred Hviler Over Land Og By.

Sådan kan man i timevis gå på opdagelse.

UNG PIGE PÅ 84 ÅR

Der var masser af kendte mennesker, ikke mindst kriminalforfattere, til indvielsen. Deriblandt Leo Lemvig, der i dag er chef for røverafdelingen, og den fredelige dametilbeder Hans Bendix sammen med fru Karen.

Selv faldt jeg også for en skønhed. Man er jo kun et

mandfolk. Og det var kriminalforfatterinden Else Faber, der sidst satte håndjærn på Dan Turèll, da han blev Poe-klubbens æresmedlem. Hvor var hun skøn. Brandraffineret klædt på i silke i stærke farver. Med mægtige øreclips og halskæder. Og så er Else Faber 84 år. Tænk at være så jomfruelig ung af udseende og sind i den alder! Om sin smække talje bar hun et cowboybælte — en gave fra datteren i Amerika.

NINN-HANSEN OG ALBERTI

Men den helt store oplevelse var, at landets justitsminister Ninn-Hansen kom, blev set og sejrede med en sprudlende vittig tale. Han følte sig bæret over, at han stod i dette kulturens tempel, og så den kriminallitteratur, der har givet ham uforglemmelige oplevelser.

— Jeg har, sagde han, sidet så mange år i det høje ting, at jeg har deltaget i 15 valgkampe, men husker ikke en pind af, hvad der er blevet sagt. Men romanerne husker jeg. Jeg genoplever dem, når jeg i London mindes Sherlock Holmes, når jeg sidder på Simenons værtshus på Place Dauphine

bro brille

FOTO: OLE STEEN

i Paris, på Broadway i New York eller tænker på Martin Beck hos Sjöwall og Wahlöö i Stockholm.

Hvem er vi blevet imponeret af, og hvem har afskrækket os? Jeg ved besked, for den, første, jeg møder, når jeg kommer til Justitsministeriet, er Alberti. Gennem kriminallitteraturen kan vi også finde vej til reformer.

Vi lærer at forstå de fornedrende forhold, der fører til kriminaliteten.

Da vi stod og trængtes mellem montererne, sagde jeg til Dan Turèll:

— Dette kunne vel inspirere dig til en ny roman: Mord under et cocktailparty.

— Ja, siger Turèll. Harald Mogensen, der har tilrettelagt denne prægtige udstilling, skulle have anbragt et lig. Han plejer at kunne hitte på. Da han fyldte 70 og blev fejret på Politiken, blev huset stormet af BZere. Jeg har mistænkt ham for selv at finde på det for at vække opsigt.

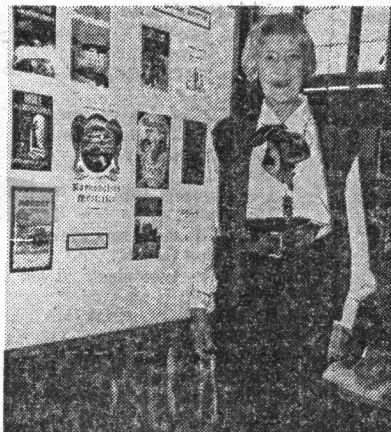
Der var såmænd også et par kriminalromaner skrevet af Storm P. Den ene og meget digre hed Nattens København, og hvem vidste, at Sherlock Holmes har været på Hotel Marienlyst i Helsingør og mødt Hamlets ånd?

Og Storm P. tænker jeg ofte på, når min lille langhårede gravhund har mig i snor og lufter mig.

Sådan én luftede Storm P., og når nogen spurgte ham, hvad det var for en hund, svarede han: — Det er en politihund.

— Det kan ikke være nogen politihund, blev der sagt.

Og Storm P. svarede: Joh, den er fra det hemmelige politi.

Else Faber, kriminalforfatter, til krimiudstilling på Det Kgl. Bibliotek

Ninn-Hansen, justitsminister, og Hans Bendix, tegner, morede sig tilsyneladende strålene ved åbningen af krimiudstillingen

EKSTRA BLADET,
fredag d. 9. marts 1984